

en konstruktiv indfaldsvinkel til både Europa-debatten og den samfundsøkonomiske udvikling. Jeg mener dog ikke som hr. Holger K. Nielsen, at den danske regering har ført en slingrekurs i udlændingepolitikken. Det er muligt, det ikke altid er slået helt igennem på mediesiden, men lad mig bare slå to ting fast: Den danske regering har fra starten været fuldstændig overbevist om, at vores udlændingelov og integrationsarbejdet måtte gå på to ben: For det første et klart og kompromisløst menneskesyn, og for det andet en lige så klar optagethed af at tage fat om de reelle problemer. Gør vi ikke det første, svigter vi det andet, og gør vi ikke det andet, svigter vi det første.

Jeg forstår egentlig også, når jeg en gang imellem følger med i, hvad hr. Holger K. Nielsen siger, at det er SF ikke uenig i. SF er heller ikke uenig i, at indvandrerne skal lære dansk, og jeg ved også, at hr. Holger K. Nielsen har bekræftet i mange interview, at vi skal sørge for, at de nye danskere får ordentlige boligforhold og kommer i arbejde, men at vi også stiller nogle grundlæggende krav om respekt for vore kulturelle værdier. De ændringer, vi har lavet i udlændingelovgivningen, er ikke foretaget for at diskriminere folk, men simpelt hen for at sikre en ligestilling mellem mænd og kvinder på danske præmisser, og jeg føler virkelig, at det, vi har gjort, er det rigtige, når jeg tænker på, hvad vi hører af historier fra andre kulturer.

Jeg vil gøre det fuldstændig klart, at den unge kvinde, der i dag lever i Ankara, og som af sin far og mor tvinges til at gifte sig med en ung mand fra en fjertliggende tyrkisk by, er i en nøjagtig lige så vanskelig situation som den unge tyrkiske kvinde i København, der er blevet tvangsgift med en ung mand fra den samme landsby. Det har ikke noget at gøre med diskrimination, det har noget at gøre med, at vi må sige fra, når der er noget, der skal siges fra over for, for ellers gør vi mødet mellem kulturerne en dårlig tjeneste. Så kommer der ikke sød musik og ny konstruktivitet ud af det, så derfor mener jeg, at der er nogle grundlæggende værdier, som vi i alles interesse skal forsvare og slutte op om.

Så vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at med hensyn til den økonomiske udvikling i Danmark og Socialforskningsinstituttets seneste analyser mener jeg, vi gør os selv den bedste tjeneste ved at tage hånd om de langvarige kontanthjælpsmodtagere, fordi vi ved, at ved en relativt målrettet og individuel indsats kan vi få

de mennesker i arbejde igen. Det gælder den enlige mor med to børn, hvor vi kan se, at der muligvis kun skal en smule ekstrauddannelse til, før vedkommende kan få job i social- og sundhedssektoren. Det gælder også indvandrerne, hvor vi kan se, at der kun skal en meritvurdering af vedkommendes uddannelse og et lille ekstrakursus til, før vedkommende kan få anerkendt sin uddannelse og komme i arbejde, og der er en række andre individuelle tilfælde.

Hr. Holger K. Nielsen var inde på, om der måske har været en periode, hvor vi har drevet vores ret og pligt-system for langt ud. Vi havde lejlighed til at drøfte spørgsmålet i Aalborg ved den seneste nationale høring, og jeg vil ikke afvise, at der er eksempler på, at vi måske har drevet det for langt ud, uden at jeg dog af den grund mener, at vi skal opgive det fundamentale princip om rettigheder og pligter. Det tror jeg er fuldstændig afgørende, og derfor opfordrer jeg til lidt frisk tænkning. Vi skal ikke svigte det værdifulde princip om at få alle mennesker ind i samfundet ved at stille nogle rigtige krav, der kan honoreres, men vi skal måske se på, om vi kan individualisere i højere grad og bruge vore ressourcer bedre.

Jeg er enig i hr. Holger K. Nielsens understregning af, at fra starten er det klogeste at afkoble – jeg tror, det var det ord, der blev brugt – folkeafstemningen den 28. september fra alle tanker om folketingsvalg. Lad det være sagt straks, at jeg deler den holdning, og at jeg er enig i, at det skal slås helt fast. Jeg vil også gerne invitere til fornuftige og konstruktive finanslovsdrøftelser til efteråret. Jeg går ud fra, hvis jeg kender partiet ret, at SF også forbereder sig grundigt til tilsvarende forhandlinger, og invitationen skal gå til både SF og andre partier, der er interesserede i at påtage sig et konstruktivt ansvar.

Så vil jeg gøre et par afrundende bemærkninger om det europæiske samarbejde og først om EU's udvidelse: Jeg har foranlediget en opdatering om de aktuelle forhandlinger, især vedrørende de lande, der just er kommet ind i klubben som de første, nemlig Estland, Polen, Ungarn, Tjekkiet, Slovenien og Cypern. Jeg må sige, at jeg synes, det ser rimeligt positivt ud. En lang række kapitler i det europæiske *acquis communautaire*, som det hedder på jysk, er allerede lukket, og en række andre kapitler i forhandlingerne om optagelsen er nu åbnet. Jeg vil betegne forhandlingerne om udvidelsen som positive, konstruktive og i en god gænge, og jeg